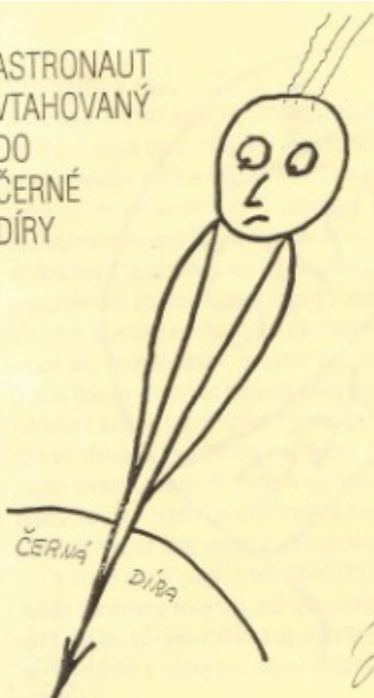

Jan Vodňanský

se narodil 19. 6. 1941 v Praze. Patří tento původně strojní inženýr, později vysokoškolský učitel filozofie, jinak autor, herec a zpěvák do Salonu kresleného humoru? Absolvent dvou vysokých škol - a navíc školy života (neměl to v normalizačních letech lehké) - patří v každém případě do SALONU. Je mistrem humoru a v tom kresleném našel zajímavou polohu: naivistická linka spojená s intelektuálně vyhocenou absurditou. O showmanovi, jak mu na vizitku navrhl Sergej Machonin, se nedá psát vesele - je totiž na něm aby tvořil komično a činil tak náš život snesitelnějším. Já osobně jsem mnohé přežil díky tomu, že jsem byl nadšeným divákem představení „S úsměvem idiota“ a pochopil, že idiotství nám může přinášet radost, pokud se sami idioty nestaneme. Jednou z prvních (a zamilovaných) knih mého syna byla Vodňanského knížka „Šlo povidlo na vandr“. Jeho knížka „Moja paranoia!“, ale i „Odtajnění“ a jeho výlet na hranici pornografie „Přísně tajné“ mi pomáhají v okamžicích, kdy splín vlídně nad pohodou. Napsal-li jsem „na hranici pornografie“, tak jsem tím nemyslel, že je Vodňanský sprosták, ale to, že se pořád pohybuje na hranici, na ostří nože. O kousek víc a není to veselé, o kousek míň a není to chytré. V době komplikovaných holích strojků používá Vodňanský břitvu. On vás o některé ideály a představy oholí (až na hladnou kůži), ale při tom vás neporaní, nepořeže. Nemám všechny jeho knihy (bohužel), ale těch šest svazků v mé knihovně (o zvukových nosičích, či jak se to dneska nazývá, nemluvě) je radost pro čtenáře, ale i pro výtvarníka. Původní grafická úprava, Alois Mikulka, Vladimír Jiránek, Zdeněk Netopil etc. jako ilustrátoři jeho knížek, to vše mě provokuje, jako kunsthistorika, k otázce, proč se sám vrhnul na kreslení. Jeho ilustrace k vlastní knize „ŘEČI U TABULE aneb CHODÍCÍ PAPIŇÁK“, kterou vydal Volvox Globator jsou odpovědí na otázku jak se stal Jan Vodňanský výtvarníkem. On kreslí myšlenku, její fáze, zachycuje grotesknost situace, systémově dokazuje filozoficky vysokou kvalitu nonsensu a k tomu nepotřebuje zprostředkovatele. 32 let trvá Salon kresleného humoru a čas od času se tu objeví autor, který přichází s něčím novým, nezvyklým a přínosným. Jan Vodňanský k takovým autorům patří.

KOBRA

ASTRONAUT
VTAHOVANÝ
DO
ČERNÉ
DÍRY

296. SALON KRESLENÉHO HUMORU
8. VÝSTAVA SEZÓNY 2001-2002
NÁKLAD 200 ČÍSLOVANÝCH VÝTISKŮ
POŘÁDÁJÍ: MALOSTRANSKÁ BESEDA,
NAKLADATELSTVÍ KOBRA
A ČESKÁ UNIE KARIKATURISTŮ

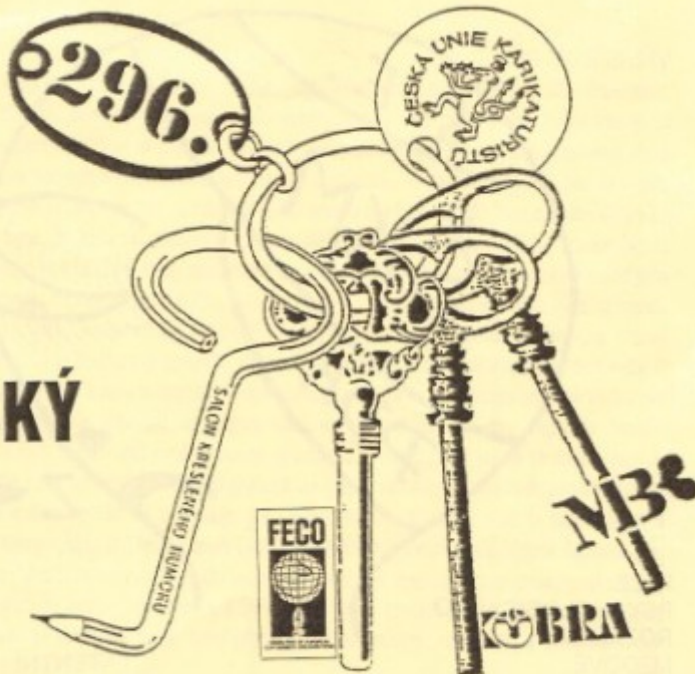
J.V.

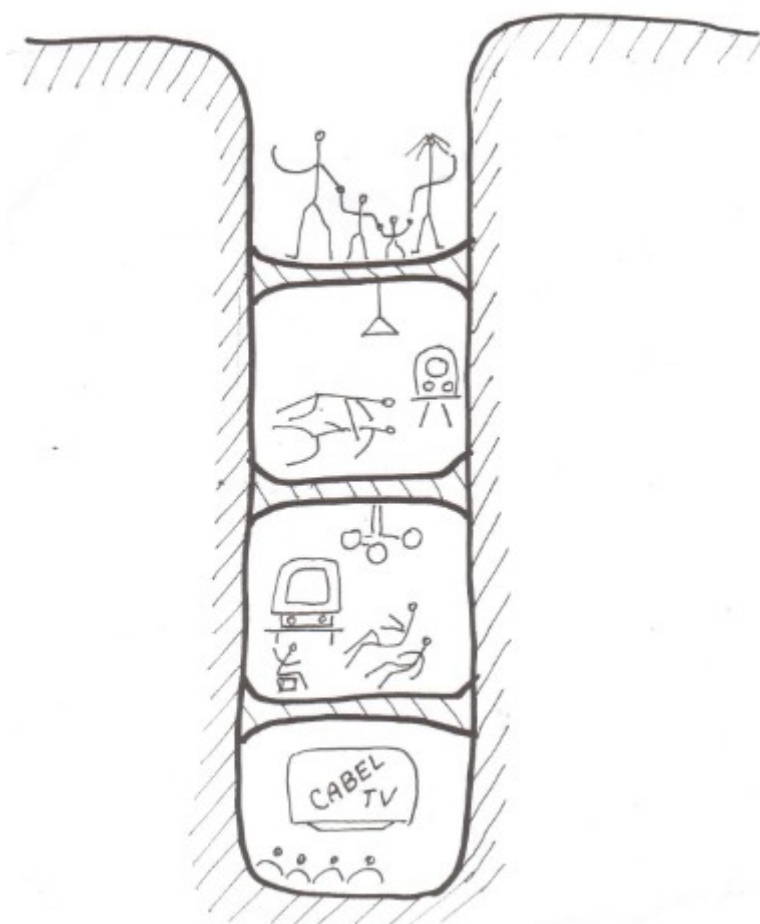
200

MALOSTRANSKÁ
BESEDA

Jan
VODŇANSKÝ

4.4. až 7.5. 2002

ZTRACENÁ OBLOHA

Až jednou ráno probudíš se potmě
podíváš se z okna a nebudeš věřit svým očím.
Ta obloha co měla být vždycky nad hlavou
bude tatem a místo ní uvidíš jen prázdno.

A najednou si každéj kolem tebe
bude připadat ztracenéj jako ta obloha.
Budou všichni naříkat že něco ztratili
ale ty se budeš smát tý jejich hloupý víře.

Ale nikdo z nich tu oblohu nezačne hledat
protože svět je krozně lhostejnej.
Budou klidně dál chodit do práce
a nebude jim vadit že jsou bez oblohy.

Jen ty pochopíš že ztratila se díky tý jejich lhostejnosti
že chtěle jenom poznat jak se zachová a zase se vrátit.
Ale už se nikdy nevrátí lidem nad hlavu
protože svět je krozně lhostejnej.